

Վահան Տերյան

Կա խորհրդավոր մի հրապարանք

Կա խորհրդավոր մի հրապարանք
Քո շարժումների անխոս գրույցում,
Ինչ-որ օձային ինքնահիացում
Եվ դեպի հողը ինչ-որ քամահրանք:
Մի այլ երկրային երաժշտության
Ելևէջների պշրանքն են հիշում,
Քո շարժումները աղոթք են շարժում,
Քո շարժումները և՛ կան, և՛ չըկան...
Երկրում են սնված, բայց ոչ երկրային
Արբեցումներ են նոքա խոստանում,
Մի այլ տանջանքի եղեն են տանում,
Մատնելով հոգիս շարքերի խաղին...

1904